

jišťovny dobytka podporované z veřejných prostředků.

§ 162.

(1) Následující ustanovení s příslušnými omezeními smluvní svobody platí i pro pojistné poměry, které tu budou v den účinnosti tohoto zákona:

a) ustanovení § 21 o účinku konkursu a vyrovnacího řízení;

b) ustanovení § 29 o prodlení při placení následné prémie a ustanovení § 119, odst. 3 s ním souvisele. Tato ustanovení nevztahují se však na prémii splatnou přede dnem účinnosti tohoto zákona;

c) ustanovení §§ 43 až 45 o oprávněných pojišťovacích jednatelů, avšak jen pokud jde o právní jednání, jež byla učiněna po dni účinnosti tohoto zákona; pak ustanovení § 46 o významu vědomosti pojišťovacích jednatelů, pokud této vědomosti nabyli po dni účinnosti tohoto zákona; posléze ustanovení § 47;

d) ustanovení §§ 79 až 83 o pojištění budov proti ohni;

e) ustanovení § 132 o pojistníkově právu výpovědi a ustanovení §§ 136 až 140 o přeměně v pojištění prémie prosté a odkupu a o obnově pojištění.

(2) Prodlouží-li se pojistný poměr po dni účinnosti tohoto zákona výslovně nebo mlčky (§ 18), budiž, počínajíc tímto prodloužením, na pojistný poměr užito ustanovení tohoto zákona.

§ 163.

(1) Zrušují se: zákon ze dne 23. prosince 1917, č. 501 ř. z., o smlouvě pojistné, ministerští nařízení ze dne 24. prosince 1917, č. 502 ř. z., ustanovení §§ 1 a 2 vládního nařízení ze dne 9. prosince 1919, č. 652 Sb. z. a n., a ustanovení §§ 508 až 514 obchodního zákona zák. č. XXXVII/1875.

(2) Ustanovení §§ 463 až 507 obchodního zákona zák. č. XXXVII/1875, ve znění zákona ze dne 7. srpna 1925, č. 202 Sb. z. a n., kterým se mění některá ustanovení uherského obchodního zákona zák. č. XXXVII/1875 o pojištění proti škodám a o životním pojištění, neplatí pro smlouvy podléhající tomuto zákonu.

§ 164.

(1) Tento zákon nabude účinnosti šest měsíců po vyhlášení. Již před tímto dnem lze

provést podle něho opatření, kterých je třeba ke včasnému provedení zákona.

(2) Zákon tento provedou ministři spravedlnosti a vnitra.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Dérer v. r.

Dr. Černý v. r.

146.

**Zákon ze dne 11. července 1934,
kterým se propůjčuje vládnímu nařízení ze dne 15. června 1934, č. 112 Sb. z. a n., o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří, platnost zákona.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Vládní nařízení č. 112/1934 Sb. z. a n. má platnost zákona.

§ 2.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. července 1934; provede jej ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Meissner v. r.

147.

**Zákon ze dne 11. července 1934
o zabezpečení nároků pojistníků v pojištění soukromém a o státním dozoru na soukromé pojišťovny.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Oddíl I.

Zabezpečovací fondy.

§ 1.

(1) Soukromé pojišťovny tuzemské zřízené podle platných předpisů a pojišťovny cizozemské připuštěné ku provozu pojišťovacích ob-

chodů na území republiky Československé (označované společně dále jako pojišťovny) jsou povinny k zabezpečení nároků svých pojištěnků nebo jiných osob oprávněných, jež vzešly z pojistných smluv, při nichž pojistné bylo nebo je splatno na území republiky Československé, v dále uvedených pojistných odvětvích zřídit tyto zabezpečovací fondy:

a) pojišťovny, zabývající se — ať výlučně či vedle jiných odvětví pojistných — na území republiky Československé pojišťováním na život, jsou povinny zřídit zvláštní fond pro zabezpečení nároků pojištěnků nebo jiných osob oprávněných v tomto odvětví pojistném (označovaný dále jako fond A),

b) pojišťovny, zabývající se — ať výlučně či vedle jiných odvětví pojistných — na území republiky Československé pojišťováním proti škodě nebo úrazu, jsou povinny zřídit zvláštní fond pro zabezpečení nároků pojištěnků nebo jiných osob oprávněných v těchto odvětvích pojistných (označovaný dále jako fond B). Tato povinnost nevztahuje se na pojištění dopravní, úvěrové, krupobitní a proti škodám způsobeným povětrností; vládním nařízením mohou být z této povinnosti vyňata další pojistná odvětví, při nichž pojišťovna spravuje pojistné po dobu kratší nežli rok.

(2) Jmění každého fondu jest spravovati odděleně od ostatního jmění pojišťovny a vésti o něm samostatný účet.

§ 2.

(1) Povinná výše fondu A rovná se součtu:

1. pojistných rezerv pro platná pojištění životní, jež musí být vypočteny odpovědným pojistným technikem podle zásad schválených ministerstvem vnitra, po odečtení dlužného a posečkaného pojistného, a

2. převodů pojistného v tomto pojištění, stanovených podle pojistně-technických zásad.

(2) Povinná výše fondu B rovná se alespoň 50% předepsaného pojistného v dotčených odvětvích pojistných za uplynulý účetní rok, od něhož bylo odečteno dlužné a posečkané pojistné.

(3) Při zjišťování povinné výše dlužno u obou fondů započítati i podíly, připadající na zajistitele.

§ 3.

(1) Povinná výše fondu musí být pojišťovnou zjištěna do 4 měsíců každého nového účet-

ního roku, a to podle stavu k poslednímu dni roku uplynulého.

(2) Ministerstvo vnitra může z naléhavých důvodů naříditi odhad povinné výše fondu pojišťovny i k jinému určitému dni druhé poloviny účetního roku, určíc zároveň pro tento odhad průměrnou lhůtu.

§ 4.

Fond tvoří se tím způsobem, že pojišťovna přikáže mu jmění v té výši jako je povinná výše fondu (§ 2). Jednotlivé součástky jmění ocení se při tom k poslednímu dni uplynulého účetního roku podle zásad platných pro sestavování bilance pojišťoven. Předmětů majetkových, jež byly složeny co předepsaná kauce pojišťovny, nemůže být použito k tvoření fondu.

§ 5.

(1) Ke tvoření fondu jsou způsobilé pouze tyto druhy jmění:

1. československé státní dluhopisy a jiné tuzemské cenné papíry způsobilé k ukládání sirotčího jmění;

2. zápůjčky pojišťovnou poskytnuté československému státu nebo jeho zemím;

3. tuzemské činžovní nemovitosti v hodnotě své obecné ceny po odečtení závazků na nich váznoucích, jež nesmějí přesahovati 50% obecné ceny;

4. tuzemské hypoteky poskytující sirotčí jistoty;

5. vklady u poštovní spořitelny a povinné vklady u československého reeskontního a lombardního ústavu;

6. vklady u zemských peněžních ústavů, u spořitelen a u těch okresních záložen hospodářských, jež požívají plné záruky okresu;

7. vklady u jiných tuzemských peněžních ústavů, než jsou ústavy uvedené pod č. 5 a 6, jež však nesmějí přesahovati 10% povinné výše fondu;

8. zápůjčky na vlastní životní pojistky, při nichž pojistné bylo nebo je splatno na území republiky Československé, nikoli však nad obnos odkupní hodnoty;

9. zápůjčky na cenné papíry pod č. 1 uvedené do 75% bursovní kursové hodnoty, kterážto suma však u slosovatelých papírů nesmí přesahovati nejmenší částku, jež by na ně připadla podle slosovacího plánu po srážce poplatků;

10. zápůjčky tuzemským výdělkovým a hospodářským společenstvům (družstvům), u nichž přejímání cizích peněz je vázáno statutární podmínkou, že nemají přesahovati sumy splacené na ručební vklady;

11. pokud jde o fond B, též pohledávky za zajistitelem za nevyřízené škody.

(2) Nedotčena zůstávají ustanovení platných předpisů o tom, jaká část jmění pojišťoven má býti ukládána v československých státních dluhopisech a o ukládání jmění cizozemských pojišťoven.

§ 6.

(1) Jednotlivé součástky jmění přikazují se fondu zápisem do výkazu jmění zabezpečovacího fondu. Formulář výkazu předepíše ministerstvo vnitra.

(2) Jde-li o nemovitosti nebo hypoteku uvedené v § 5, odst. 1, č. 3 a 4, musí pojišťovna dáti současně ve veřejných knihách poznamenati omezení zatížení podle § 9 tohoto zákona. Žádosti o tuto poznámku a o její výmaz jsou prosty kolku.

(3) Jmění připadající na podíl pojištění, odevzdaný pojišťovnou co zajistníkem do zajištění, náleží do fondu zajištníkova a musí býti tímto spravováno. Ku převodu jmění, spravovaného dosud na podkladě uzavřených zajištních smluv zajistitelem, do fondu zajištníkova může ministerstvo vnitra poskytnouti pojišťovně přiměřenou lhůtu, nepřesahující tři let od počátku účinnosti tohoto zákona.

§ 7.

Není-li povinná výše fondu, zjištěná (odhadnutá) podle § 3, odst. 1 nebo 2, zplna kryta jměním přikázaným fondu podle § 6, je pojišťovna povinna do čtyř týdnů po zjištění (odhadu) přikázati fondu potřebné další součástky jmění, nepovolí-li ministerstvo vnitra z důvodů zvláštního zřetele hodných lhůtu delší.

§ 8.

(1) Pojišťovna je povinna do pěti týdnů po zjištění (odhadu) povinné výše fondu podle § 3, odst. 1 nebo 2 oznámiti tuto výši ministerstvu vnitra a prokázati, že je zplna kryta jměním přikázaným fondu podle § 6. Za tím účelem předloží ministerstvu vnitra prvopis výkazu jmění zabezpečovacího fondu spolu s jeho opisem. Prvopis i opis výkazu musí býti podepsány způsobem předepsaným stanovami pojišťovny pro její písemné závazky.

(2) Ministerstvo vnitra přesvědčí se o tom, že opis výkazu souhlasí s jeho prvopisem a vrátí prvopis pojišťovně, potvrdivši na něm, že byl předložen. V případě zničení nebo ztráty prvopisu má opis, uložený u ministerstva vnitra, spolu se zprávami a soupisy podle §§ 10 a 11 plnou průkazní moc o stavu jmění fondu.

(3) Shledá-li ministerstvo vnitra, že povinná výše fondu nebyla správně zjištěna (odhadnuta), nebo že není zplna kryta jměním fondu přikázaným, nebo že součástky jmění fondu nevyhovují ustanovením § 5, uloží pojišťovně — bez újmy trestního stíhání —, aby zjednala nápravu do lhůty ministerstvem vnitra stanovené.

§ 9.

(1) Jmění fondu ručí za nároky, k jichž zabezpečení byl fond zřízen, a může na ně býti vedena exekuce pouze k uspokojení těchto nároků, jakož i práv na nemovitostech nebo hypotekách podle § 5, odst. 1, č. 3 a 4, jichž bylo nabyto před poznámkou omezení zatížení podle § 6, odst. 2, a zákonných práv zástavních.

(2) Pojišťovna nesmí s výjimkou uvedenou v § 10 zciziti ani zatížití jednotlivé předměty majetkové, jež jsou zapsány ve výkazu jmění zabezpečovacího fondu, pokud nebyly vyňaty nebo vyloučeny podle §§ 10 nebo 11. Neplatná je smlouva o zcizení nebo zatížení, sjednaná pojišťovnou s osobou druhou, která věděla, pokud se týče věděti musila, že jde o takto vázané předměty majetkové.

§ 10.

(1) Vyžaduje-li toho řádná správa fondu, smí pojišťovna vyjmouti z fondu jednotlivé majetkové předměty nebo je zatížití, avšak jen tehdy, přikáže-li za ně fondu do 14 dnů rovnocennou náhradu. Jde-li o zatížení nemovitostí nebo hypotek, uvedených v § 5, odst. 1, č. 3 a 4, je k takovému zatížení a k příslušnému knihovnímu zápisu, po případě výmazu (§ 6, odst. 2) třeba svolení ministerstva vnitra. Náhradní majetkové předměty ocení se ku dni, kterého se fondu přikazují, podle zásad platných pro sestavování bilancí pojišťoven. Ministerstvo vnitra může povolit pojišťovně ze zvláštních důvodů další přiměřenou lhůtu pro náhradu vyňatých (zatížených) součástí jmění fondu. Výměnu musí pojišťovna vyznačiti ihned ve výkazu jmění fondu (§ 6).

(2) Pojišťovna je povinna předložiti ministerstvu vnitřní do pátého dne každého měsíce soupis změn, provedených podle odstavce 1 v uplynulém měsíci. Ministerstvo vnitřní může povolit, aby zprávu o stavu zápůjček na pojistky podávala pojišťovna čtvrtletně úhrnou sumou.

(3) V případech hodných zvláštního zřetele může pojišťovna po předchozím souhlasu ministerstva vnitřní přechodně vyjmouti z fondu jednotlivé majetkové předměty, nejvíce však 20% z jmění fondu na dobu stanovenou ministerstvem vnitřní; tohoto zmocnění se použije zejména, nastal-li všeobecný, trvalejší, podstatný pokles některých druhů hodnot fondu příkázaných.

§ 11.

(1) Z fondu A smí býti během účetního roku vyloučena ona část jmění, jež se uvolní splatností pojistné sumy nebo tím, že se jinak ukončí pojistný poměr.

(2) Z fondu B smí býti během účetního roku vyloučena ona část jmění, již je třeba k výplatám náhrady škod.

(3) Z fondů A i B smí býti vyloučena dále ona část jmění, o kterou převyšuje jmění fondu povinnou výši fondu, zjištěnou podle § 3, odst. 1 nebo 2.

(4) Pojišťovna vyznačí vyloučení provedená podle předchozích odstavců ihned ve výkazu jmění fondu (§ 6) a předloží ministerstvu vnitřní do 14 dnů po skončení každého pololetí účetního roku dvojmo soupis takto uvolněných částí jmění fondu za uplynulé pololetí. Oba stejnopisy soupisu musí býti podepsány způsobem zmíněným v § 8, odst. 1. V soupisu buďtež uvedeny i důvody pro uvolnění částí jmění. Ministerstvo vnitřní, přesvědčivši se, že vyloučení bylo odůvodněno, vrátí pojišťovně jeden stejnopis soupisu, opatřený nahlédací doložkou. Shledá-li ministerstvo vnitřní, že vyloučení nebylo odůvodněno, uloží pojišťovně — bez újmy trestního stíhání —, aby zjednala nápravu do lhůty ministerstvem stanovené.

§ 12.

Jmění každého fondu musí býti chováno v tuzemsku a odděleně od ostatního jmění pojišťovny. Místo úschovy i každou jeho změnu nutno vyznačiti ve výkazu jmění fondu a oznámiti neprodleně ministerstvu vnitřní, které může, shledá-li odůvodněnou potřebu, naříditi, aby jmění bylo uloženo u jiného

místa úschovy, jež určiti náleží pojišťovně; neurčí-li ho pojišťovna do lhůty ministerstvem stanovené, je místem úschovy poštovní spořitelna. Ministerstvo vnitřní je oprávněno kdykoli zjistiti u uschovatele, zda jmění fondu příkázané je uloženo ve vykázané výši a zda není zatíženo. Uschovatel je povinen dáti ministerstvu k nahlédnutí veškeré požadované doklady ke zjištění tomu potřebné a poříditi pro ministerstvo na jeho dožádání jich opis na náklad pojišťovny. Shledá-li ministerstvo vnitřní nějaké závady, uloží pojišťovně — bez újmy trestního stíhání —, aby je odstranila do lhůty ministerstvem stanovené.

§ 13.

(1) Nakládati se jměním fondu cizozemské pojišťovny, připuštěné ku provozu pojišťovacích obchodů na území republiky Československé, může s právními následky jedině zastupitelstvo (representace), zřízené pro obchodní činnost této pojišťovny na území republiky Československé.

(2) Zastupitelstvo zmíněné v předchozím odstavci musí sestávat alespoň ze dvou osob. Všichni členové zastupitelstva musejí míti své stále bydliště na území republiky Československé; alespoň polovina jich, nejméně však dva, musí býti československými státními občany, znalými státního jazyka republiky Československé. Osoby ty musí svými osobními vlastnostmi skýtati záruku za řádné plnění svých povinností a musí býti pro svůj úkol potvrzeny ministerstvem vnitřní; potvrzení to může býti odepráno neb dodatečně odvoláno jen ze závažných důvodů, které dlužno pojišťovně sdělit.

(3) K právně závazným jednáním zastupitelstva, pokud jde o jmění fondu, je potřebí součinnosti všech jeho členů.

(4) Nežádá-li pojišťovna toto zastupitelstvo, ustanoví ministerstvo vnitřní na dobu, nežli pojišťovna tuto povinnost splní, pro obchodní činnost pojišťovny dočasné zastupitelstvo, nebo odejme pojišťovně připuštění ku provozu pojišťovacích obchodů na území republiky Československé a ustanoví likvidátora ke zlikvidování zdejších obchodů pojišťovny. Dočasné zastupitelstvo, ustanovené ministerstvem vnitřní, má tatáž práva, jaká by příslušela podle odstavce 1 zastupitelstvu, nesmí však uzavírat nové pojistné smlouvy. Ministerstvo vnitřní zařídí, čeho je třeba k zápisu dočasného zastupitelstva nebo likvidátora do obchodního rejstříku a vyměří jim přiměřenou odměnu z prostředků pojišťovny.

(5) Shledá-li ministerstvo vnitra, že je vážně ohrožena splnitelnost zdejších pojistných závazků cizozemské pojišťovny, která byla připuštěna ku provozu pojišťovacích obchodů na území republiky Československé, je pojišťovna povinna odstraniti v přiměřené lhůtě, stanovené ministerstvem vnitra, příčiny tohoto stavu. Nestane-li se tak, může ministerstvo vnitra odejmouti pojišťovně připuštění ku provozu pojišťovacích obchodů na území republiky Československé a může ustanoviti likvidátora ke zlikvidování zdejších obchodů pojišťovny a zařídí, čeho je třeba k jeho zápisu do rejstříku.

Oddíl II.

Ustanovení o konkursu pojišťovny.

§ 14.

(1) Prohlášení konkursu na jmění pojišťovny oznámí konkursní soud ministerstvu vnitra, jež učiní opatření, aby výkaz jmění fondu byl ihned uzavřen a aby byla zjištěna povinná výše a jmění fondu ke dni prohlášení konkursu.

(2) Takto zjištěné jmění fondu s příslušenstvím tvoří zvláštní podstatu (§ 51 konkursního řádu), ze které jest — bez újmy nároků jiných oddělných věřitelů — uspokojiti:

1. z fondu A:

a) nároky z pojistných příhod, nastalých před prohlášením konkursu;

b) nároky na vyplacení odbytného, bylo-li za odkup žádáno před prohlášením konkursu;

c) nároky z pojistných smluv, zrušených prohlášením konkursu, ve výši pojistných rezerv, vypočtených ke dni prohlášení konkursu;

2. z fondu B:

nároky na náhradu kapitálové hodnoty škod z pojistných příhod, nastalých před zrušením pojistné smlouvy prohlášením konkursu;

3. z obou fondů:

pohledávky, zařazené podle §§ 54 a 55 konkursního řádu do první a druhé třídy konkursních pohledávek.

(3) V každém fondu buďte nároky uvedené v odstavci 2 uspokojeny poměrně podle své výše.

(4) Osoby oprávněné podle odstavce 2, č. 1 až 3 mají postavení oddělných věřitelů podle předpisů konkursního řádu. K uplatnění nároků podle odstavce 2, č. 1 a 2 v konkursním

řízení zřídí konkursní soud těmto oddělným věřitelům společného opatrovníka. Ustanovení čl. V, č. 1, 3 až 6 zákona ze dne 27. března 1931, č. 64 Sb. z. a n., kterým se vydávají řády konkursní, vyrovnací a odpůrčí, platí obdobně s tou změnou, že společný opatrovník zastupuje pojistníky jen potud, pokud tito jemu písemně neoznámí, že budou svá práva uplatňovati sami; na to jest upozorniti ve vyhlášce, kterou soud vydá o ustanovení opatrovníka.

Oddíl III.

Státní dozor na pojišťovny.

§ 15.

(1) Ministerstvo vnitra dozírá na to, aby pojišťovny zachovávaly platné předpisy o pojišťovnách, úředně schválené stanovy, jakož i podmínky, obsažené v koncesní listině nebo v připouštěcím prohlášení. K výkonu stálého bezprostředního dozoru v tomto směru může ministerstvo vnitra ustanoviti na náklad pojišťovny jednoho nebo více vládních komisařů.

(2) Dále dozírá ministerstvo vnitra přímo nebo prostřednictvím svých úředníků na hospodaření pojišťoven. Dozor ten vztahuje se na všechny okolnosti, které jsou předpokladem pro splnitelnost závazků pojišťovny, zejména na to, aby:

reservy pojistného byly odpovědným pojistným technikem správně vypočteny,

součástky jmění byly správně oceněny a podle zákonného předpisu uloženy,

povinná výše zabezpečovacího fondu byla správně zjištěna, a aby bylo ke krytí této povinné výše přikazováno fondu v předepsaných lhůtách jmění v potřebné výši a předepsaného druhu,

výkaz jmění fondu byl řádně veden a v předepsaných lhůtách předkládán, a aby byly v předepsaných lhůtách oznamovány změny nastalé ve jmění přikázaném fondu,

pojistné smlouvy byly uzavírány jedinečně na podkladě úředně schválených všeobecných pojistných podmínek a podle tarifů pojistného, vzatých úřadem na vědomí,

bylo vedeno správné účetnictví a aby účetní závěrka i výroční zpráva podávaly zevrubná a pravdivá data o činnosti a majetkových poměrech pojišťovny a aby byly podle platných předpisů uveřejňovány.

(3) Pojišťovna je povinna podati ministerstvu vnitra a jeho úředníkům vykonávajícím dozor, jakož i vládnímu komisaři pro ni usta-

novenému kdykoli veškerá požadovaná vysvětlení a vůbec umožniti jim účinný výkon dozoru, zejména dovoliti jim nahlédnouti do všech svých účetních knih a dokladů v místnostech pojišťovny.

§ 16.

(1) Činnost pojišťoven bude podle potřeby, nejdéle však každého třetího roku, na místě prozkoumána úředníkem ministerstva vnitra. Tato revise se vztahuje k zařízení i k veškeré činnosti pojišťoven na území republiky Československé.

(2) Při cizozemských pojišťovnách, přípustěných k provozu pojišťovacích obchodů na území republiky Československé, bude co do jejich zdejší činnosti postupováno tímž způsobem, jako při domácích pojišťovnách. Mimo to má býti, pokud možno, revise rozšířena na veškeru jejich činnost; pojišťovny jsou povinny předložiti k tomu účelu požadované výkazy a doklady.

(3) Pojišťovna je povinna při prohlídce býti nápomocna podle pokynů revidujícího úředníka ministerstva vnitra. Náklad spojený s revisí nese pojišťovna.

(4) Opatření, která nařídí ministerstvo vnitra na podkladě výsledků vykonané revise, musí býti pojišťovnou provedena ve lhůtě ministerstvem stanovené.

§ 17.

(1) Pojišťovna je povinna zpravit včas o veškerých schůzích svých správních orgánů ministerstvo vnitra a vládního komisaře pro ni ustanoveného a oznámiti jim pořad jednání.

(2) Vládní komisař je oprávněn účastniti se všech schůzí správních orgánů pojišťovny, ujmouti se kdykoli slova k pořadu jednání a zastaviti až do rozhodnutí ministerstva vnitra taková usnesení, jež odporují platným předpisům o pojišťovnách, úředně schváleným stanovám pojišťovny nebo podmínkám, obsaženým v koncesní listině nebo v připouštěcím prohlášení. Ministerstvo vnitra může vyslati též jako svého zástupce svého úředníka, jemuž přísluší stejná práva jako vládnímu komisaři.

Oddíl IV.

Ustanovení trestní.

§ 18.

(1) Kdo jako člen správního orgánu, vedoucí úředník, odpovědný pojistný technik

nebo likvidátor pojišťovny z hrubé nedbalosti v oboru své působnosti:

1. na újmu fondu podstatně nesprávně zjistí (odhadne) jeho povinnou výši (§ 3),

2. opomine fond zříditi nebo ve stanovených lhůtách doplniti (§§ 4 a 7),

3. vyjme z fondu majetkové předměty nebo je zatíží, aniž do stanovené lhůty přikáže fondu rovnocennou náhradu (§ 10, odst. 1) neb aniž si opatřil předchozí souhlas ministerstva vnitra (§ 10, odst. 3),

4. vyloučí z fondu části jmění, aniž byly splněny předpoklady stanovené v § 11,

5. zatíží nemovitosti nebo hypoteky uvedené v § 5, odst. 1, čís. 3 a 4, aniž si opatřil svolení ministerstva vnitra podle § 10,

6. zcizí majetkové předměty, tvořící jmění fondu, na jeho újmu nebo dopustí se jednání, jímž se zmenší jistota jmění fondu,

7. nevede výkaz jmění fondu anebo v něm nebo v povinných soupisech, zprávách nebo oznámeních v podstatných údajích něco nesprávného uvede nebo zamlčí,

bude potrestán soudem, není-li čin přísněji trestný, pro přečin peněžitým trestem od 1.000 Kč do 100.000 Kč.

(2) Stejně bude potrestán, kdo jako člen dozorčího orgánu pojišťovny z hrubé nedbalosti zavíní, že byl spáchán některý čin uvedený v odstavci 1.

(3) Dopustí-li se vinník některého činu uvedeného v odstavci 1 nebo 2 úmyslně, bude potrestán soudem, není-li čin přísněji trestný, pro přečin vězením od čtrnácti dnů do šesti měsíců a peněžitým trestem od 5.000 Kč do 100.000 Kč. Pokud to zvláštní povaha trestného činu nevyklučuje, je pokus tohoto přečinu trestný i v zemích Slovenské a Podkarpatské.

(4) Doba, jejíž uplynutí se vyžaduje ku promlčení trestního stíhání přečinu uvedeného v odstavcích 1 až 3, činí tři roky.

§ 19.

(1) Kdo jako člen správního nebo dozorčího orgánu, vedoucí úředník, odpovědný pojistný technik nebo likvidátor pojišťovny přestoupí v oboru své působnosti některé ustanovení tohoto zákona, prováděcího nařízení k němu anebo jiného platného předpisu o pojišťovnách, nebo úřední příkaz (zákaz) vydaný v rámci uvedených ustanovení, bude potrestán okresním úřadem, nejde-li o čin trestný soudem podle § 18 tohoto zákona nebo podle

jiného zákonného ustanovení, pro správní přestupek pokutou od 50 Kč do 10.000 Kč, v případě nedobytnosti náhradním trestem vězení (uzamčení) podle míry zavinění v trvání nejvýše jednoho měsíce. Jsou-li tu okolnosti zvláště přitěžující, zvyšuje se horní hranice trestní sazby na dvojnásobek a trest vězení (uzamčení) může být uložen přímo.

(2) Stejně bude okresním úřadem potrestán, nejde-li o čin přísněji trestný, pro správní přestupek, kdo ruší, ztěžuje nebo znemožňuje výkon revize pojišťovny nebo výkon úředního dozoru na pojišťovnu.

(3) Skládá-li se správní nebo dozorčí orgán pojišťovny z několika fyzických osob, jsou podle odstavce 1 trestně odpovědní všichni jeho členové, vyjímajíc ty, kteří prokáží, že se nedopustili jednání nebo opominutí, pro něž jsou stíháni.

(4) Pokuta uložená podle odstavce 1 může být uložena opětovně, nebude-li ve stanovené lhůtě odklizen stav, jenž se přičí příslušným předpisům nebo úředním příkazům (zákazům).

§ 20.

(1) Při ukládání trestu budiž přihlédnuto k odborné způsobilosti vinníkově, k míře jeho zavinění a k významu zaviněných následků.

(2) Peněžité tresty uložené podle tohoto zákona připadají státu.

(3) Přesunouti placení peněžitých trestů, pokud se týče pokut, uložených podle tohoto zákona, na pojišťovnu, jejíž orgán se trestného činu dopustil, je zakázáno. Úmluvy tomu odporující nejsou právně účinné.

§ 21.

(1) Vedoucími úředníky pojišťovny ve smyslu tohoto zákona jsou zaměstnanci, kterým bylo svěřeno vedení pojišťovny nebo pobočného závodu nebo některého samostatného oddělení pojišťovny, a vůbec zaměstnanci, jimž bylo dáno oprávnění nakládati s majetkem pojišťovny.

(2) Potrestáním vinníka není dotčeno oprávnění ministerstva vnitra k jinému zakročení podle platných předpisů.

Oddíl V.

§ 22.

(1) Působnost zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 330 Sb. z. a n., o závodních výborech, rozšiřuje se také na pojišťovny.

(2) Pro pojišťovny počítá se lhůta půl roku, určená v § 1, odst. 1 uvedeného zákona, od zahájení obchodního provozování.

(3) Ustanovení § 6, odst. 1 uvedeného zákona platí pro pojišťovny v tomto znění:

„V pojišťovnách, jichž akciový kapitál (základní fond) činí aspoň 1 milion Kč, má závodní výbor právo vysílati do schůzí správní rady své delegáty.“

(4) Oznamovací povinnost podle § 6, odst. 2 uvedeného zákona stíhá správní radu a ustanovení odstavců 3, 6 a 7 téhož paragrafu platí pro schůze správní rady.

Oddíl VI.

Ustanovení přechodná a závěrečná.

§ 23.

Ministerstvo vnitra může při prvním zjištění povinně výše fondu v případech hodných zvláštního zřetele prodloužit pojišťovně lhůtu v § 7 stanovenou na dobu, nepřesahující čtyř roků.

§ 24.

Ustanovení tohoto zákona-o zabezpečovacích fondech nevztahuje se na menší vzájemné pojišťovací spolky podle oddílu E pojistného regulativu platného v zemích České a Moravskoslezské (nařízení ministerstva vnitra, práv, obchodu a financí ze dne 5. března 1896, č. 31 ř. z.) a podle oddílu E pojistného regulativu platného v zemích Slovenské a Podkarpatské (vládní nařízení ze dne 19. října 1922, č. 307 Sb. z. a n.), pokud spolky ty provozují pouze pojišťování proti škodám požárním, nebo proti škodám na dobytku, ani na zájmovny.

§ 25.

Zrušují se §§ 27, 38 a 39 pojistného regulativu platného v zemích České a Moravskoslezské a §§ 38 a 39 pojistného regulativu platného v zemích Slovenské a Podkarpatské. Ustanovení § 22 cis. patentu ze dne 26. listopadu 1852, č. 253 ř. z. (spolkový zákon) nevztahuje se na pojišťovny.

§ 26.

(1) Tento zákon nabývá účinnosti prvního dne měsíce následujícího po vyhlášení. Povinnou výši zabezpečovacího fondu jest zjistiti po prvé ke dni 31. prosince 1934; lhůty

v tomto zákoně stanovené běží od výše uvedené dne.

(2) Tento zákon provede ministr vnitra v dohodě s ministrem spravedlnosti a s ostatními zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Černý v. r.

148.

Vládní nařízení

ze dne 4. července 1934,

kterým se vydávají některé předpisy o cizozemských letadlech.

Vláda republiky Československé nařizuje podle zákona ze dne 8. července 1925, č. 172 Sb. z. a n., o letectví (dále jen zákon):

Č á s t I.

Cizozemská letadla držená trvale na území Československé republiky (§ 41 zákona).

§ 1.

Oprávnění držeti cizozemské letadlo na území Československé republiky zahrnuje v sobě i povolení létat tímto letadlem ve výsostní oblasti československé, pokud tohoto letadla smí býti používáno podle předpisů státu, jehož státní příslušnost má (domovského státu letadla). Letadla tato jsou jinak podrobena všem předpisům mezinárodních smluv, jež se na ně vztahují, jakož i všem zdejším předpisům o létání, pokud z těchto mezinárodních smluv, případně z tohoto ustanovení jinak neplyne.

Č á s t II.

Cizozemská letadla soukromá, jimž jest na základě mezinárodních smluv dovoleno létat ve výsostní oblasti Československé republiky bez zvláštního povolení (§ 43, odst. 1 zákona).

§ 2.

(1) Cizozemská letadla soukromá, jimž jest na základě mezinárodních smluv dovoleno létat ve výsostní oblasti Československé republiky bez zvláštního povolení, jsou povinna při přeletu této oblasti bez přistání na území Československé republiky dodržovati směr

cesty, který jim stanovilo ministerstvo veřejných prací v dohodě s ministerstvem národní obrany a ministerstvem vnitra.

(2) O stanovení tohoto směru cesty požádati jest u ministerstva veřejných prací prostřednictvím příslušného československého zastupitelského úřadu, a to tak, aby žádost došla k tomuto ministerstvu nejméně 10 dní, v naléhavých případech pak nejméně 2 dny před provedením přeletu. V řádně zpoplatněné žádosti jest uvést:

a) odkud a kam letadlo poletí,

b) typ letadla, typ motorů a počet motorů a státní a rejstříkovou značku letadla,

c) popis aparátů a speciálních zařízení na letadle, jakož i udání, mají-li býti do letadla vzaty předměty podléhající zvláštnímu úřednímu povolení (fotografické přístroje, radiotelegrafní a radiotelefonní zařízení, poštovní holubi a pod.), nebo zbraně nebo střelivo,

d) jméno, státní příslušnost a bydliště vlastníka a držitele letadla, odpovědného letce, posádky a cestujících,

e) čas, kdy let bude proveden (přibližně),

f) účel cesty.

(3) Stanovení směru nezahrnuje v sobě jiných povolení, pokud jest jich podle zákona ještě třeba (povolení vzléti do letadla fotografické přístroje, radiotelegrafní a radiotelefonní zařízení, poštovní holuby a pod.).

(4) Ustanovení tato neplatí pro provoz podniků, jimž bylo uděleno povolení podle § 45 zákona a jež jsou povinny dodržovati směr cesty, stanovený v příslušném povolení.

§ 3.

Cizozemská letadla zmíněná v § 2, jejich posádka a cestující jsou povinni zachovávat za pobytu v československé výsostní oblasti předpisy mezinárodních smluv, jež tu přicházejí v úvahu, jakož i platné zdejší předpisy, o létání, pokud z těchto smluv jinak neplyne.

Č á s t III.

Cizozemská letadla soukromá, k jichž létání ve výsostní oblasti Československé republiky jest třeba zvláštního povolení (§ 43, odst. 1 až 4 zákona).

§ 4.

(1) Pokud jest k létání cizozemského soukromého letadla ve výsostní oblasti Československé republiky třeba zvláštního povolení